A NYULACSKA HARANGOCSKÁJA

Mesét mondok nektek: a nyulacskáról meg a harangocskáról. Volt egyszer egy nyulacska, s annak egy szépen szóló harangocskája. Megy, mendegél ez a nyulacska az erdőben, addig ment, mendegélt, hogy erősen elfáradt, s lefeküdt egy bokor alá. Amint lefekszik, gondolja magában: „Jaj, istenkém, még el találok aludni, s valaki majd ellopja az én szépen szóló harangocskámat!”

Leveszi a harangocskát a nyakáról, fölakasztja a bokornak egy belső ágára, aztán szépen visszafekszik a bokor tövébe, s elalszik.

Alszik, alszik a nyulacska, s hát, amikor felébred, nézi, nézi a bokrot: volt bokor, nincs bokor. A kicsi bokorból olyan magas fa lett, amíg aludt, hogy alig látott a tetejébe. De jó, hogy oda fellátott, mert éppen ott lógott a fának a legfelső ágán a szépen szóló harangocska.

Felszól a nyulacska:

- Hallod-e, te szépen szóló harangocska, gyere le!

- Nem megyek én! Minek tettél a bokor ágára?

Megharagszik a nyulacska, mondja a fának:

- Fa, add ide az én szépen szóló harangocskámat!

- Nem adom biz én!

- Nem adod-e? Megállj csak, mindjárt visszaadod! Szaladt a baltához, s kérte:
- Balta, vágd ki a fát, fa nem akarja visszaadni szépen szóló harangocskámat.
- Nem vágom biz én! Van nekem egyéb, mit vágjak!
- Nem vágod-e? Megállj csak, mindjárt kivágod! Szaladt a köszörűkőhöz, s kérte:
- Köszörűkő, köszörüld meg a baltát, balta nem vágja le a fát, s fa nem adja vissza az én szépen szóló harangocskámat.
- Nem köszörülöm biz én!

- Nem-e? Mindjárt megköszörülöd te! Szaladt a vízhez.

- Víz, hajtsad a köszörűkövet, köszörűkő nem akarja megköszörülni a baltát, balta nem akarja kivágni a fát, fa nem akarja visszaadni az én szépen szóló harangocskámat.

Mondotta a víz:

- Bizony nem hajtom én a köszörűkövet, van nekem, amit hajtsak, elég. Továbbfutott a szegény nyulacska, szólította a bikát:

- Bika, idd meg a vizet, víz nem akarja hajtania köszörűkövet, köszörűkő nem akarja megélezni a baltát, balta nem akarja levágni a fát, fa nem akarja visszaadni szépen szóló harangocskámat.

Mondotta a bika:

- Nem iszom biz én! Ittam én már vizet eleget.

Haj, megharagudott a szegény nyulacska, szaladt a vadászhoz.

- Vadász, lődd meg a bikát, bika nem issza meg a vizet, víz nem hajtja a köszörűkövet, köszörűkő nem élezi meg a baltát, balta nem vágja le a fát, fa nem adja vissza szépen szóló harangocskámat.

Mondotta a vadász:

- Mit gondolsz, nyulacska, csak nem lövök bikát! Továbbfutott a nyulacska nagy búsan, s találkozott az egérrel.

- Egér, csípd meg a vadász lába szárát, vadász nem lövi meg a bikát, bika nem issza meg a vizet, víz nem hajtja a köszörűkövet, köszörűkő nem élezi meg a baltát, balta nem vágja le a fát, fa nem adja vissza szépen szóló harangocskámat.
- Nem csípem biz én.
- No, megállj - mondotta a nyulacska -, mindjárt elpanaszollak a macskának! Szaladt a macskához, s kérte szépen könyörögve:

ТЕЗ

- Macskám, macskám, édes macskám, fogd el az egeret, lásd, egér nem csípi meg a vadász lába szárát, vadász nem lövi meg a bikát, bika nem issza meg a vizet, víz nem hajtja a köszörűkövet, köszörűkő nem élezi meg a baltát, balta nem vágja le a fát, fa nem adja ide szépen szóló harangocskámat.

Mondotta a macska:

- Elfogom én jó szívvel, csak hozzál nekem tejet. Tovább szaladt a szegény nyulacska, találkozik a tehénnel.

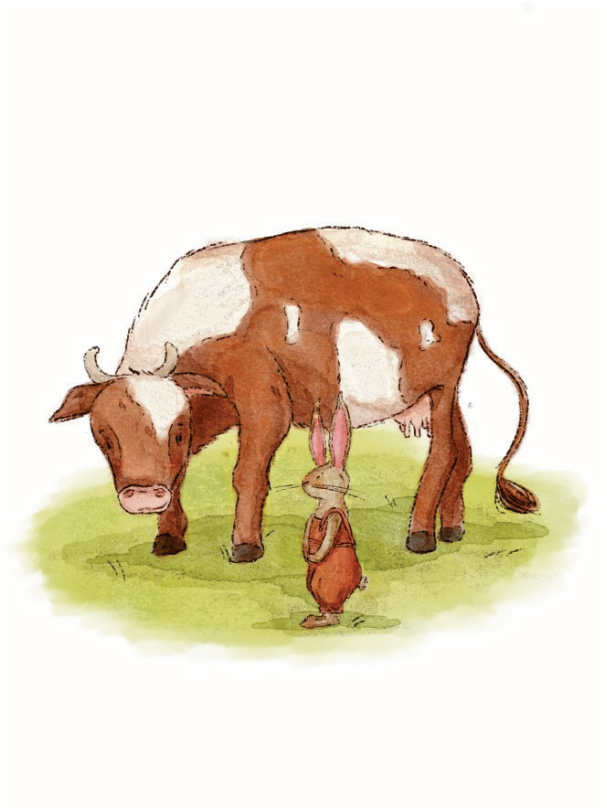

- Tehén, adj nekem tejet! Tejet adom macskának, macska elfogja az egeret, egér megcsípi a vadász lába szárát, vadász meglövi a bikát, bika megissza a vizet, víz hajtja a köszörűkövet, köszörűkő megélezi a baltát, balta levágja a fát, fa visszaadja nekem szépen szóló harangocskámat.

Mondotta a tehén:

- Adok én jó szívvel, csak előbb hozz füvet. Szaladt a nyulacska a kaszáshoz.

- Kaszás, adj nekem füvet, füvet adom tehénnek, tehén nekem tejet ád, tejet adom macskának, macska elfogja az egeret, egér megcsípi a vadász lába szárát stb.

Megsajnálta a kaszás a szegény nyulacskát, vágott neki füvecskét, s vitte nagy örömmel a tehénnek. Tehén megette a füvecskét, s adott mindjárt tejecskét a nyulacskának.

Tejecskét vitte macskának, macska megitta, s uccu neki, mindjárt elfogta az egeret. Egér megcsípte a vadász lába szárát, vadász meglőtte a bikát, bika megitta a vizet, víz hajtotta a köszörűkövet, köszörűkő élesre fente a baltát, balta levágta a fát, fa mindjárt visszaadta a nyulacskának a szépen szóló harangocskát.

De bezzeg mindjárt felkötötte a nyakára, giling-galang - szólt a harangocska. Többet soha le sem oldotta a nyulacska.

Aki nem hiszi - járjon utána.

Cop. AMTAK Bt, 2026

Cop. Buza Krisztina, 2026

ISBN 978-615-7063-21-1

Kiadó: AMTAK Bt, 2040 Budaörs,
Semmelweis u. 6/B www.amtak.hu

amtakbt@gmail.com

Felelős szerkesztő: Varsányi József

Nyomda: www.bookfactory.hu